

ת"פ 56179/02/18 - מדינת ישראל נגד שאדי גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56179-02-18 מדינת ישראל נ'
גאבר(אחר/נוסף)

לפני
בעניין:
כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

שאדי גאבר
ע"י בא כוחו עו"ד מאזן איוב

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניסיון סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14/2/2018 התקשר לנאשם אדם בשם אחמד ג'אבר (להלן: "אחמד"), והציע לו להצטרף אליו לנסיעה. מיד לאחר מכן נסעו הנאשם ואחמד, ברכבו של אחמד. במהלך הנסיעה החזיקו השניים שקית ובה 400 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. אחמד שמר בכיסו שתיים מהטבליות, ואת השקית, בה 398 טבליות, מסר לנאשם. אחמד אמר לנאשם שמדובר בסם מסוג אקסטזי, שבכוונתו להעביר את השקית לאדם שלישי, שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר"), ושהוא נטל שתי טבליות לדוגמא על מנת להראותן לאחר.

אחמד ביקש מהנאשם להחזיק את השקית ולעמוד בצד, במרחק של 20 - 30 מטר ממנו, בעת שיציג בפני האחר את שתי הטבליות, וזאת בתמורה לסך של 100 ₪ שישלם לנאשם. הנאשם הכניס את השקית לכיס מעילו.

כאשר אחמד החנה את רכבו, הגיעו אליו שוטרים שביקשו לעצור את הרכב ואת יושביו לבדיקה. אחמד סירב להזדהות ולצאת מהרכב, והעביר את מוט ההילוכים למצב נסיעה. אחד השוטרים כיבה את מנוע

הרכב על מנת למנוע את בריחתו. אז החל אחמד לנופף בידיו ולצעוק לעבר הנאשם "תברח, תברח".

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 15 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על הפגיעה הנגרמת לבריאות הציבור כתוצאה מעבירות הסמים, ועל הצורך לפעול למיגור תופעת הפצת הסמים, בכל שלב של מערך ההפצה, באמצעות ענישה מרתיעה ומשמעותית. המאשימה טענה כי ענישה מחמירה היא הכלי המרכזי למלחמה בעבירות הסמים, וכי יש להטיל על הנאשם עונש שיש בו להעביר מסר חד משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים.

המאשימה הפנתה לכך שמדובר בכמות גדולה של סם מסוג MDMA, שהינו סם חמור בהרבה מסמים אחרים. לעמדתה, מדובר בסם המאיים ביותר על הנוער, גורם לתופעות פסיכיאטריות, להפרעות בריאותיות ולנזק בלתי הפיך למוח האדם.

המאשימה הדגישה כי עבירת הסחר לא הושלמה, אך ורק בשל כך ששוטרים עצרו את הרכב ובדקו את יושביו.

לטענת המאשימה, לנאשם היה חלק מרכזי בעבירה.

לזכותו של הנאשם זקפה המאשימה את הודאתו, אשר חסכה מזמנו של בית המשפט, ואת ההליך הטיפולי שהוא מצוי בראשיתו. יחד עם זאת, ציינה כי מדובר בשלב ראשוני ביותר של ההליך הטיפולי, וכי בעבירות סמים יש להעניק משקל נמוך בלבד להליכי שיקום. לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את עברו הפלילי, ואת האמור בעניינו בתסקיר כי הוא מתקשה לבחון את מעשיו לעומק, לחשב את צעדיו ולגלות תובנה ביחס למשמעות הליך טיפולי מעמיק, ובעל רקע של שימוש בסמים.

3. ההגנה מצדה ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, כחודש וחצי, ובצו מבחן.

בטיעוניה לעונש הדגיש הסנגור כי הנאשם צעיר, כי עברו הפלילי אינו מכביד וכי הוא הודה במיוחס לו באופן מיידי. עוד טען הסנגור שמדובר באדם נורמטיבי, בן למשפחה סולידית ונורמטיבית.

לעמדתו של הסנגור, הנאשם ביצע עבירת ניסיון סחר בסמים ברף הנמוך ביותר. הוא לא סחר בסם בעצמו, לא פעל לאחר תכנון, לא הפיק רווח מביצוע העבירה וחלקו היחסי בביצועה נמוך.

הסנגור טען כי אין לנאשם דפוס קבוע של ביצוע עבירות סמים, אלא שמדובר במעידה חד פעמית.

הסנגור הפנה לאמור בתסקיר כי הנאשם השתלב בטיפול, כי בדיקות לאיתור סם שמסר נמצאו נקיות וכי הוא לא ביצע שתיים מהבדיקות אליהן הוזמן, אחת בשל הרמדאן והאחרת בשל איחור בהתייצבות.

4. הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי הוא יודע שטעה והתחייב לא לחזור על מעשים דומים.

תסקיר שירות המבחן:

5. שירות המבחן פירט בתסקיר שערך את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, התעסוקתיות והחינוכיות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הינו צעיר כבן 26, נשוי ואב לשניים. לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2012, בעבירה של החזקת סכין, והוא השתמש בעבר בסמים. הנאשם מסר 4 בדיקות לאיתור שרידי סם, מתוך 6 בדיקות שהתבקש למסור, והן נמצאו נקיות. לדבריו, הוא לא התייצב לבדיקה אחת בשל הרמדאן, ולבדיקה שניה לא הספיק להגיע בשל עבודתו.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, טען כי התכוון לסייע לבן דודו בידיעה שמדובר בסם מסוכן, והביע צער על מעשיו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם פיתח תלות רגשית, נגררות וריצוי הסובבים אותו כדרך להישרדות ולפיצוי רגשי. לנאשם קושי לבחון באופן מעמיק את התנהלותו, את מעשיו ואת דפוסי השימוש שלו בסמים.

יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית וכי הוא מביע שאיפה לניהול אורח חיים תקין. כמו כן, הנאשם השתלב לאחרונה בהליך טיפולי, התמיד להגיע למפגשים, שיתף פעולה, החל לגלות מודעות עצמית רבה יותר והתחיל תהליך ראוני של התבוננות על התנהלותו ודפוסיו תוך חשיפת עולמו הרגשי.

לאור האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. שירות המבחן הוסיף והמליץ כי אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל, יובא בחשבון גילו הצעיר והתרשמותה של קצינת המבחן כי להליכים המשפטיים הייתה השפעה מרתיעה לגביו.

דין ומסקנות:

6. בתי המשפט חזרו והזכירו כי כל אחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הפצת הסמים המסוכנים פוגעת פגיעה ממשית בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. עבירות המבוצעות בחלקיה השונים של

השרשרת מביאות להפצתו של סם מסוכן, ומגבירות את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים. בכלל זאת גורמים מעשים אלו לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכתם.

זה מכבר קבע בית המשפט העליון כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."
(ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל 10/12/1995)

7. על מנת לעמוד על מידת הפגיעה של מעשה עבירת הסם בערכים החברתיים המוגנים יש לבחון, בין היתר, את כמות הסם בו בוצעה העבירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקת משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."
(ע"פ 5741/11 סוארכה נ' מדינת ישראל 20/1/2013)

עוד יש לבחון את סוג הסם בו בוצעה העבירה. אף כי סחר בכל סם מסוכן פוגע פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר (השוו: ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל 27/2/2017, בפסקה 9 לפסה"ד).

8. הנאשם ניסה לסחור ב-400 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. מדובר בכמות גדולה מאוד של סם קשה, אשר פגיעתו רעה, כפי שנזכר בפסיקה:

"האקסטזי יכול לגרום הפרעות נפשיות לא מאוזנות, הכוללות התקפי חרדה, פניקה, דיכאון וחשיבה פרנואידית. השפעת הסם גורמת חוסר שקט, הזיות שמיעה

וראייה, תחושת רדיפה, התנתקות מהמציאות ופגיעה בכושר השיפוט. לעתים מביא הסם בעקבותיו עלייה קיצונית בערנות, אופוריה ופרצי אנרגיה גופנית ונפשית. השימוש בחומר מעורר תחושת קרבה פתאומית גדולה בין אנשים. עם חלוף 24 שעות עד חודשים אחדים ממועד השימוש, המשתמש חש קהות חושים, דיכאון, חרדה, כעס, רגזנות, עוינות ועייפות. שימוש רצוף מותיר במשתמש תופעות של דיכאון והפרעות בזיכרון.

התכונות המעוררות של הסם גורמות ללחץ דם גבוה ודופק מהיר, הפרעות בקצב הלב והתכווצויות. בעת השימוש נמצא הלב לעתים במצבי לחץ היכולים לגרום התקף לב. כמו כן נצפו מקרים של שטפי דם במוח. שימוש באקסטזי תוך כדי פעילות גופנית מאומצת, כזו הנעשית במסיבות ריקודים, עלול לגרום עלייה מסוכנת בטמפרטורת הגוף (עד למעלה מ- 43 מעלות צלזיוס). זוהי אחת מהשפעות המזיקות של האקסטזי על הגוף, והיא קשורה בהרס מנגנון בקרת הטמפרטורה במוח, שהשימוש באקסטזי מוביל אליו. עליית טמפרטורת הגוף וההתייבשות הנלווית אליה יכולות לגרום סיבוכים שונים במערכת זרימת הדם, השפעה על הלב וכדומה. הביטוי לכך יכול להיות בתחושות כמו עוויתות שרירים ודופק לב מואץ עד אבדן הכרה ומוות. ישנם דיווחים מארצות שונות על מקרי מוות במסיבות של צרכני אקסטזי, וסביר להניח שנפגעים שמצאו במסיבות כאלו את מותם הם אלו שהרשו לעצמם להתנסות בחומר מבלי שידעו שבזמן מאמץ פיזי האקסטזי גורם להשפעות גופניות תובעניות מידי לגוף. השפעות נוספות: השימוש באקסטזי גורם התרחבות האישונים, ראייה כפולה, הפרשת ריר או יובש בפה, ירידה בתיאבון, נוקשות בלסתות, בחילה, אי יציבות בקרסוליים.

השימוש באקסטזי גורם למוח נזק, וזה יכול להיות בלתי הפיך. בניסוי בקופים מצאו לאחרונה ששבע שנים לאחר מתן החומר עדיין נותר בעינו הנזק המוחי. לכן יש סבירות גבוהה שגם אצל בני אדם שצורכים אקסטזי בקביעות יהיה הנזק המוחי בלתי-הפיך. השימוש באקסטזי פוגע בנוירונים במוח שמשחררים חומר כימי חשוב לפעולת המוח - סרוטונין, לנוירונים אלו יש תפקיד חשוב ושיר בוויסות התנהגויות שונות, כמו תוקפנות, מצבי רוח, פעילות מינית, שינה, רגישות לכאב. לאחרונה הראו מדענים שאצל משתמשים קבועים באקסטזי (MDMA) נמצא נזק מוחי הקשור גם לבעיות זיכרון. שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים".

...

על רקע "סגולותיו" האמורות, אין ספק שהמדובר בסם קשה". (ת"פ (מחוזי ב"ש) 8113/08 מדינת ישראל נ' בודרם 30/11/2008).

מעשה העבירה לא הושלם אמנם, והסם המסוכן לא נמכר בסופו של דבר לאחר. אולם, הדבר נבע מכך ששוטרים הפתיעו את הנאשם ואת אחמד, ולא בשל כך שהם התחרטו על מעשיהם וחזרו בהם מכוונתם להוציא לפועל את העבירה.

9. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם פעל שלא לאחר תכנון מראש מצדו הוא, אלא לפי תוכניתו המוקדמת של אחמד.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה נמוך מאוד בהשוואה לחלקו היחסי של אחמד. אחמד הוא המבצע העיקרי. אחמד הוא זה שיזם את הפעילות, התקשר לנאשם, הזמין אותו להצטרף אליו לנסיעה, הביא עמו את הסם, מסר אותו לנאשם בצירוף הוראות פעולה והסיע ברכבו את הנאשם לפגישה, שלא תוכננה ולא נקבעה על ידי הנאשם. אחמד הוא זה שאמור היה לבוא במגע עם האחר, להציג לו את הסם ולמסור לו אותו. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה אינו אפוא אלא קטן בלבד. התמורה אותה היה הנאשם צפוי לקבל מאחמד תמורת חלקו בביצוע העבירה, שהסתכמה ב- 100 ₪ בלבד, מביאה לידי ביטוי ראוי את הפער הניכר בין חלקם היחסי של כל אחד משני מבצעי העבירה.

על הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה עמדנו לעיל. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. אולם, כאמור, הנזקים לא נמנעו בשל חרטתו של הנאשם, אלא בשל כך שפעילותה של משטרת ישראל מנעה את הוצאת העבירה אל הפועל.

10. קיים קושי באיתור פסיקה הדנה בנסיבות דומות לאלו שפורטו לעיל. יחד עם זאת, כעולה מהפסיקה שתפורט להלן, מדיניות הענישה בעבירות הנוגעות לסם מסוג MDMA הינה מחמירה, לא רק בעבירות של סחר בסם האמור, אלא גם בעבירות אחרות הנוגעות לו:

ברע"פ 777/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** 19/3/2012 נדון עניינו של מי שמסר לאחיו 100 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, מתוכם מכר האח 24 טבליות לשוטר סמוי, ובנוסף החזיק 12.38 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית. בית משפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 20 חודשים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ברע"פ 5170/09 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** 6/9/2009 דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי, שהקל בעונש שהוטל על המערער בגין החזקת 150 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל, חלף 12 חודשי מאסר שנגזרו עליו בבית המשפט השלום.

בע"פ 9979/08 **בודרם נ' מדינת ישראל** 21/4/2009 נדחה ערעור שהגיש המערער על עונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים שהוטל עליו בגין החזקה של 242 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, וכ-1.98 גרם של אבקת חשיש.

בע"פ 7776/05 **מדינת ישראל נ' נתן** 2/1/2006 קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שנגזרו על המשיב בגין החזקת 1,050 טבליות אקסטזי ו-0.5 גרם חשיש. בית המשפט העליון קבע כי על אף העניין הציבורי בשיקומו של העברין, לא ניתן להשלים עם פנייתו לשיקום רק בעקבות עבירה נוספת בה חטא, והשית עליו עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

בעפ"ג (י-ם) 18365-03-18 **אסייג נ' מדינת ישראל** 11/4/2018 אושר מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל, לנאשם שמכר לסוכן משטרתי חומר במשקל של 29.13 גר', שבדיעבד התברר כי הוא לא היה MDMA, ואף לא סם מסוכן אחר.

בעפ"ג (י-ם) 29138-07-17 **מדינת ישראל נ' ג'ית** 17/8/2017 נקבע כי מתחם העונש ההולם להחזקת 12 פלטות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.188 ק"ג ברוטו, וכן 408 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA, שלא לצריכה עצמית, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 32 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ת"א) 24514-09-15 **מדינת ישראל נ' פורת** 2/1/2017 נקבע מתחם ענישה של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל בנוגע להחזקת כ-900 גרם של MDMA, כ-117 גרם קנבוס ו-0.85 גרם קוקאין.

בת"פ (מחוזי חי') 1108-05-15 **מדינת ישראל נ' בן יאיר** 8/12/2015 נקבע מתחם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל לכל מעשה עבירה של מכירת כ-300 טבליות MDMA לסוכן משטרתי בתמורה לסך של 9,000 ₪.

בעפ"ג (י-ם) 59106-03-14 **מדינת ישראל נ' סליימה** 8/5/2014 מצא בית המשפט שלא להתערב במתחם ענישה הנע בין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, בגין מכירת 30 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, בתמורה לסך של 1,000 ₪. נקבע כי ניתן היה לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר, אך הדבר לא ייעשה לנוכח הכלל לפיו בית המשפט לא יחמיר יותר מדרישת המאשימה.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8113/06 **מדינת ישראל נ' חסון** 6/2/2007 הוטל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל על נאשם ללא עבר פלילי, שהחזיק 15 גרם קוקאין ו-400 טבליות MDMA שלא לצריכה עצמית.

11. לאור האמור לעיל בדבר הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תוך מתן המשקל ההולם לחלקו היחסי הנמוך של הנאשם, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ממש, לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

12. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי, את השתלבותו בהליך טיפולי ואת נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי. יחד עם זאת, משקלו של העבר הפלילי מוגבל ביותר, שכן הוא כולל עבירה אחת, שאינה ממך העניין, אשר מאז ביצועה חלפו למעלה מ-6 שנים. עוד עומד לחובתו של הנאשם האמור בתסקיר בדבר העמדה הקורבנית שהציג, קשייו לבחון את מעשיו ואת דפוסי השימוש שלו בסמים, נטיותיו השליליות שנזכרו וקווי אופיו ואישיותו.

13. לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 חודשים, בקיזוז ימי מעצרו מיום 14/2/2018 ועד ליום 27/3/2018. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 5/11/2018 עד לשעה 9:30, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר למשך 7 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים מיום 5/11/2018. אולם, אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו, תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018.